

Zielona Góra, dnia 28 lipca 2016r.

Sz. P.
Mariusz Błaszczak,
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI,

Departament Kontroli, Skarg i Wniosków
ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa
e-mail: sekretariat.dksiw@mswia.gov.pl

Sz. P.
Antoni Macierewicz,
MINISTER OBRONY NARODOWEJ,

Departament Prawny
ul. Klonowa 1
00-909 Warszawa
e-mail: dp.sekretariat@mon.gov.pl

P E T Y C J A

Szanowny Panie Ministrze,

Działając na podstawie art. 2 ust. 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 *in principio* ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U. poz. 1195), w związku z art. 4 ust. 1 tejże ustawy wnoszę o podjęcie działań legislacyjnych mających na celu odmowę zaliczenia okresu pracy (służby) przypadającego na lata 1944-1957 jako okresu pracy (służby) wpływającego na wysokość świadczeń emerytalno-rentowych dla byłych żołnierzy i funkcjonariuszy pracujących (pełniących służbę) w tymże okresie w:

- a) Głównym Zarządzie Informacji Wojskowej (polski odpowiednik sowieckiego Smiersz, kontrwywiadzie wojskowym PRL z lat 1944-1957);
- b) Zarządzie II Sztabu Generalnego LWP (wywiadzie wojskowym PRL);
- c) Korpusie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (funkcjonującego w latach 1944-1965 polskiego odpowiednika sowieckich wojsk wewnętrznych NKWD oraz *quasi* protoplasty nadwiślańskich jednostek wojskowych MSW);
- d) Ministerstwie Bezpieczeństwa Publicznego oraz terenowych Urzędach Bezpieczeństwa Wewnętrznego (funkcjonującego w latach 1944-1954 „cywilnego” kontrwywiadu i wywiadu PRL);
- e) W następujących instytucjach wymiaru sprawiedliwości (sądownictwa i prokuratury):
 - W wojskowych sądach (prokuraturach) rejonowych;

- W wojskowym sądzie (prokuraturze) Polskich Kolei Państwowych oraz wojskowych sądach (prokuraturach) Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych;
- W wojskowym sądzie (prokuraturze) dowództwa Korpusu Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- W wojskowym sądzie (prokuraturze) Marynarki Wojennej oraz wojskowych sądach (prokuraturach) obszarów morskich;
- W głównym wojskowym sądzie (prokuraturze) inspektoratu ochrony pogranicza oraz wojskowych sądach (prokuraturach) brygad wojsk ochrony pogranicza;
- Sekcjach tajnych – Ministerstwa Sprawiedliwości, Sądzie Najwyższym, Sądach Apelacyjnych oraz Sądach Wojewódzkich (komórkach nie-jawnych organizacyjnych wymiaru sprawiedliwości, odpowiedzialnych m.in. za tzw. „procesy kiblowe”);
- Naczelnej Prokuratury Wojskowej;
- Sądzie Najwyższym;
- Naczelnym Sądzie Wojskowym.

Zarazem, stosownie do art. 39¹ §1d ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2061, poz. 23), w związku z art. 16 ustawy o petycjach rezygnuję z możliwości dostarczenia odpowiedzi na niniejszą petycję za pomocą środków komunikacji elektronicznej, tym samym wnosząc o jej doręczenie w sposób określony w art. 39 k.p.a.

U Z A S A D N I E N I E

Mimo podjęcia w ostatnim czasie działań legislacyjnych¹ mających na celu obniżenie (nadal wysokich w porównaniu z „cywilnymi”) emerytur byłych funkcjonariuszy Służby Bezpieczeństwa, a więc służby odpowiedzialnej za cywilny wywiad i kontrwywiad, a zarazem i wchodzącej w skład PRL-owskiego aparatu terroru, niemalże całkowicie pomija się inną – równie zasadniczą kwestię. Mowa tutaj o generalnym uznaniu okresu przypadającego na lata 1944-1957, za okres pracy. Niestety wspomniany projekt ustawy, jak również i obecnie obowiązujące unormowania, cały czas konstytuują, iż działalność w organach bezpieczeństwa PRL, była aktywnością wchodzącą w skład okresu pracy *ergo* okresu od którego naliczane jest świadczenie emerytalno-rentowe (oraz wysokość tego świadczenia). Fakt ten jest nie tylko hańbiący dla Rzeczypospolitej, ale również pozostaje szczególnie bolesny oraz umacniający poczucie krzywdy i niesprawiedliwości dla ofiar (oraz i rodzin) terroru „władzy ludowej”, szczególnie najkrwawszego okresu lat 1944-1956 (tym samym zachodzi tutaj sprzeczność z art. 2 i 19 Konstytucji RP).

Również biorąc pod uwagę dzisiejszą wiedzę historyczną na temat okresu „umacniania się władzy ludowej”, zwanego po gomułkowskiej odwilży października 1956r. okresem „błędów i wypaczeń”, fakt ten pozostaje całkowicie niezrozumiały. Nie sposób zaprzeczyć, że cała działalność ww. instytucji i

¹ Vide projekt z dnia 12 VII 2016r. ustawy o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz ustawy o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów.

służb była nie tylko całkowicie podporządkowana związkowi sowieckiemu ale skierowana ewidentnie przeciw polskiej racji stanu. To zaś nie może pozostawać bez wpływu na sposób obliczenia łącznego okresu pracy tychże osób (co również odbija się na wysokości ich emerytur i rent). Tytułem przykładu należy tutaj podkreślić fakt, iż do roku 1945 językiem roboczym Informacji Wojskowej był rosyjski (sic!). Jednak nawet po tym okresie nad wyraz często pojawiał się on w dokumentach tejże służby.

Kończąc powyższą petycję nie sposób zapomnieć o stanowisku jakie już 7 lipca 1943r. wydał attaché wojskowy Rzeczypospolitej Polskiej w USA – płk Włodzimierz Onaciewicz – o 1 Dywizji Piechoty LWP im. Tadeusza Kościuszki: Dywizja ta nie należy do Wojska Polskiego i jest Dywizją Armii Czerwonej pod rozkazami sowieckich władz. Dowódca jej, oficerowie i żołnierze są oficerami i żołnierzami sowieckimi, a nie polskimi, posiadają oni obywatelstwo sowieckie, a nie polskie. Również tzw. Komitet Patriotów Polskich w Moskwie, który patronuje tej Dywizji, składa się z obywateli sowieckich, a nie polskich, i nie jest w żadnych stosunkach z jedynym legalnym Rządem Polskim, który znajduje się obecnie na wygnaniu w Londynie i jest uznany za jedyny Rząd przez okupowaną Polskę. (Archiwum Akt Nowych, Akta Bolesława Geberta, sygn. 493/9, k. 4). Choć powyższe stanowisko nie odnosiło się do zaprezentowanych na wstępie służb i instytucji (gdyż onczas takowe jeszcze nie istniały), to jednak – z uwagi na działalność jaką się wslawiły – z powodzeniem należy je również do nich odnieść. Warto podkreślić, że podobne, a nawet i bardziej radykalne stanowisko przedstawił ówczesny premier RP – gen. Stanisław Sikorski uznający powyższy związek taktyczny za *polską dywizję komunistyczną o charakterze dywersyjnym* (*Armia Krajowa w Dokumentach 1939-1945, tom III kwiecień 1949 – lipiec 1944, Londyn 1976, s. 26.* Zob. również *Protokoły posiedzeń Rady Ministrów Rzeczypospolitej Polskiej, tom V lipiec 1943 – kwiecień 1944, M Zgórniak (red.), oprac. W. Rojek przy współpracy A. Suchcitz, Kraków 2003* oraz *K. Sacewicz, Centralna prasa Polski Podziemnej wobec komunistów polskich 1939-1945, Warszawa 2009*).

Z tych również względów nie ma żadnego uzasadnienia by wolna Polska uznawała czas służby przypadający na lata 1944-1957 za okres wliczany do łącznego okresu pracy byłych pracowników i funkcjonariuszy wymienionych na wstępie służb i instytucji, gdyż *de facto* czas ten był okresem pracy na rzecz Związku Sowieckiego nie zaś Polski. Mając to na uwadze wnoszę jak na wstępie.